

Durmuş Hocaođlu

Kadınlara Yönelik “Negatif Ayrımcılık” Üzerine Bir Bildiri

Yeniçağ, “Analiz”., 03 Şubat 2008, Pazar., s.06
“Analiz” Sıra No: 619; 2008-010; Şubat-02

YENİÇAĞ

Tam da üniversitelerde yıllardır tatbik edilegelmekte olan ve bilhassa kadınlara yönelik apaçık bir **negatif ayrımcılık** niteliği taşıyan başörtüsü yasağı konusuna temas eden bir yazı kaleme almak niyetindeyken elime bir bildiri geçti ve bir bakıma benim de imdâdına yetişti. Bu vesîle ile, bugün de, daha evvel birkaç kere yaptığım gibi, sûtûnumda, benim de bir üyesi olduğum Türkiye Kamu-Sen’in İstanbul İl Başkanı Sayın M. Hanefi Bostan’ın imzâsını taşıyan “**Üniversitelerdeki Başörtüsü Yasağı Kaldırılmalıdır**” serlevhalı bildiriyi sizlerle paylaşmak üzere, herhangi bir yorumda bulunmaksızın aynen taktim ediyorum:

*

**

AKP’nin ve MHP’nin, yüksek öğretim kurumlarında yıllardan beri hiçbir sağlam hukukî dayanağı olmadan keyfi olarak uygulanmakta olan, büyük bir kısmı geriye döndürülemez hale gelmiş bulunan milyonların mağduriyetine yolaçan, ülkede kamplaşmalara sebebiyet veren, toplum vicdanını kanatan, haksız-hukuksuz Başörtüsü yasağına makul bir çözüm getirmek üzere anlaşarak birlikte hareket etmeye başlamalarını, **Türkiye Kamu-Sen** olarak, çok gecikmiş bir girişim olarak görmekle birlikte, prensip olarak doğru ve yerinde buluyor ve destekliyoruz.

Neydi bu başörtüsü yasağı; neydi bu yüzbinlerce genç kız evlâdımızı hakettikleri üniversitelerin kapısından içeri sokmayarak anayasal haklarından mahrum ettiren kâbus?

Bunu hiç kimse unutmadı; unutulacak gibi değil çünkü, ama biz yine de kısaca hatırlayalım: Vatan topraklarından toprak koparmak için silahlanıp devlete isyan eden PKK’nın oluk gibi kan akıttığı en karanlık günlerin birinde, “İç Güvenlik Konsepti”nde yapılan bir değişiklik ile, PKK ikinci plana itilmiş ve şu bitmeyen paranoya “İrticâ”, bir numaralı ve öncelikli “iç tehdit” olarak ilân edilmiş, ondan sonra da ikinci icraat olarak da, irticânın en önemli silahının üniversitelerde ve kamuda genç kızlarımızın ve kadınlarımızın başlarındaki örtü olduğunun ilânına sıra gelmişti. Madem ki başörtüsü kamuda ve özellikle üniversitede takılınca vatana, devlete ve millete bu kadar etkin bir tehdit oluşturuyordu, o halde vatanın, devletin ve milletin selâmeti için buralardan uzak tutulması gerekiyordu.

İşte yıllardan beri bu ülkeye çile çektiren mantık bu kadar basit ve bu kadar zavallı bir mantık.

İyi ama, “nerede irticâ tehdidi?” diye sormak gerekmez mi?

Nerede?

Kandil’de mi, yoksa Gabar’da mı?

Bugüne kadar kaç ormanı yaktı, kaç köyü bastı, kaç karakola saldırdı ve kaç askeri şehit etti? Kaç kilo eroinle yakalandılar bugüne kadar ve ne kadar silahlı militanı var?

Ya başörtüsü?

Başörtülü kadınlarımız, kızlarımız, bu ülkeyi mi böldüler, yoksa bölenlere karşı kahramanca dövüşürken şehadet şerbeti içen yiğit oğullarının, eşlerinin, kardeşlerinin tabutları üstüne serilen, “kızkardeşimizin gelinliği, şehidimizin son örtüsü” bayrağımıza mı sarıldılar?

Acaba onlar mı vatanı böldüler, yoksa, hak-hukuk dinlemeden, “**devlet adına**” (?) başı örtülü genç kızlarımıza yönelik haksız “**negatif ayrımcılık**” uygulayanlar bu uygulamalarıyla bu kızlarımızın kalbinden devlet ve vatan sevgisini mi sökmeye çalışarak potansiyel bölücü oldular?

Bu genç kız evlâtlarımızın hiçbirisi kendilerine “**devlet adına**” (?) zulmedenlere kızıp da devlet ve vatan düşmanı olmadılar; ama bu devlet de bu vatan da bu zulüm sonucunda çok şey kaybetti; hiçbir şey kazanmadı, çok şey kaybetti.

“Devlet adına” mâsumlara zulmedenler, o mâsumların ağlatılarak geri çevrildiği üniversitelerin kapılarından bikini benzeri kıyafetli başka genç kızlar rahatlıkla girerken acaba yaptıklarından ötürü bir defacık olsun utanç duyarak yüzleri kızarmadı mı?

Şimdi yine, kendi insanına zulmedenler, sadece başı örtülü olarak üniversitede okumak isteyen genç kız evlâtlarımıza ikinci sınıf yurttaş, sosyolojik ifâdesiyle, “**Cumhuriyetin Paryaları**” muamelesini reva görenler yine ayağa kalkmış bulunuyorlar, yine zulmün devamını istiyorlar.

Bu kaba, bu çağ dışı anakronik zihniyetin tam diyemediği, ama aslında demek istediği şudur:

Ey başlarını örtenler!

Sizlere, işçi olarak, köylü olarak, temizlikçi olarak, yâni “düşük statüde” kalmayı kabul etmeniz şartıyla tahammül edebiliriz. Ama bu kimliğiniz ve bu kişiliğinizle yükselmek istiyorsanız bu olmaz!

Artık bu zulme, bu kaba ve karanlık zihniyete ve onun insanlık vicdanını yılalrdır kanatan uygulamalarına kesinlikle son verilmelidir.

Vakit çoktan gelmiştir, geçmektedir hattâ.

Türkiye Kamu-Sen’in Millî İrâde’nin kalbi olan Yüce Meclis’ten âcil talebi budur.

